

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

آغاز هر کتابی، نام خدای داشت
او که همیشه هرجا، بخشنده و تواناست

قبل از کتابخواندن، می‌خوانم این دعا را:
قلب مراتواز و هم خارج نما خدایا!

من را به نور دانش، یارب، گرامی ام دار
درهای رحمت را بر من تو باز بگذارا

علم تو بی‌نهایت، من بندۀ‌ای زمینی
فهمیده‌ام خدایا، تو مهریان ترینی

શ્રી પટેલો

سروش استه: آفانوری، نعیمه، ۱۳۶۸ -

عنوان و نام پدیدآور: قهرمانان آزادی / شاعر نعیمه آفانوری؛ تصویرگر: محمد باران دوست؛ ویراستار: زینب سادات حسینی؛

تئیه و تولید: اداره تولیدات فرهنگی آستان قدس رضوی.

مشخصات نشر: مشهد، آستان قدس رضوی، معاونت تبلیغات اسلامی، ۱۳۹۷.

مشخصات ظاهری: ۲۸ ص: مصور (رنگی): ۲۴×۱۷ س.م.

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۰۹-۵۹۹

وضعیت فهرست نویسی: فیبا

یادداشت: گروه سنی: ج.

موضوع: شعر کودکان

موضوع: Amusements

موضوع: Children's Poetry

موضوع: شعر آموزنده

موضوع: کاردستی - الگوها

موضوع: Didactic Poetry

شناسه افزوده: باران دوست، محمد، ۱۳۶۹، تصویرگر

شناسه افزوده: آستان قدس رضوی، معاونت تبلیغات اسلامی

شناسه افزوده: آستان قدس رضوی، اداره تولیدات فرهنگی

ردیفندی دیوی: ۱۳۹۷۸۷۰۷-۱۳۹۷

شماره کتاب‌شناسی ملی: ۵۵۵۰۹۸۸

قهرمانان آزاد

شاعر: نعیمه آفانوری

تصویرگر: محمد باران دوست

تئیه و تولید: اداره تولیدات فرهنگی آستان قدس رضوی

ویراستار: زینب سادات حسینی

ازبیاب علمی: حجت‌الاسلام والمسلمین سید محمود مرویان حسینی

صفحه‌هایی: استودیو بارمان

ناشر: معاونت تبلیغات اسلامی آستان قدس رضوی (زاٹر رضوی)

چاپخانه: مؤسسه فرهنگی قدس

نوبت چاپ: اول، ۱۳۹۷

شمارگان: ۵۰۰۰

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۰۹-۵۹۹

قیمت: ۱۲۰۰۰ ریال (غیر قابل فروش)

نشانی: مشهد، حرم مطهر، صحن جامع رضوی، بین باب‌الهادی (علیه السلام) و صحن غدیر، پلاک ۱۸۳

مدیریت فرهنگی.

تلفن: ۰۵۱ - ۳۲۰۰۲۵۶۷

صندوق پستی: ۹۱۷۳۵ - ۳۵۱

حق چاپ محفوظ است.

تمامی صفحه‌های متن این کتاب مجهز به فناوری واقعیت افزوده است.
یک بازی نیز در این نرم‌افزار پیش‌بینی شده است که با اجرای آن می‌توانید در مسابقه کتاب و قرعه‌کشی هدایای فرهنگی حرم مطهر شرکت کنید.

راهنمای استفاده از واقعیت افزوده کتاب

- ۱ نرم افزار واقعیت افزوده را می توانید با اسکن QR Code «زیرا» طریق تلفن همراه دریافت کنید.

همچنین اگر عدد ۴ را به سامانه پیامکی ۳۰۰۰۸۰۲۲۲۲ ارسال کنید، لینک دریافت ن مافزایی را، شما ارسال می‌شود.

- ۲ نرم‌افزار را اجرا کنید و دوربین تلفن همراه را روی صفحات کتاب بگیرید و از واقعیت افزوده آین کتاب لذت ببرید.

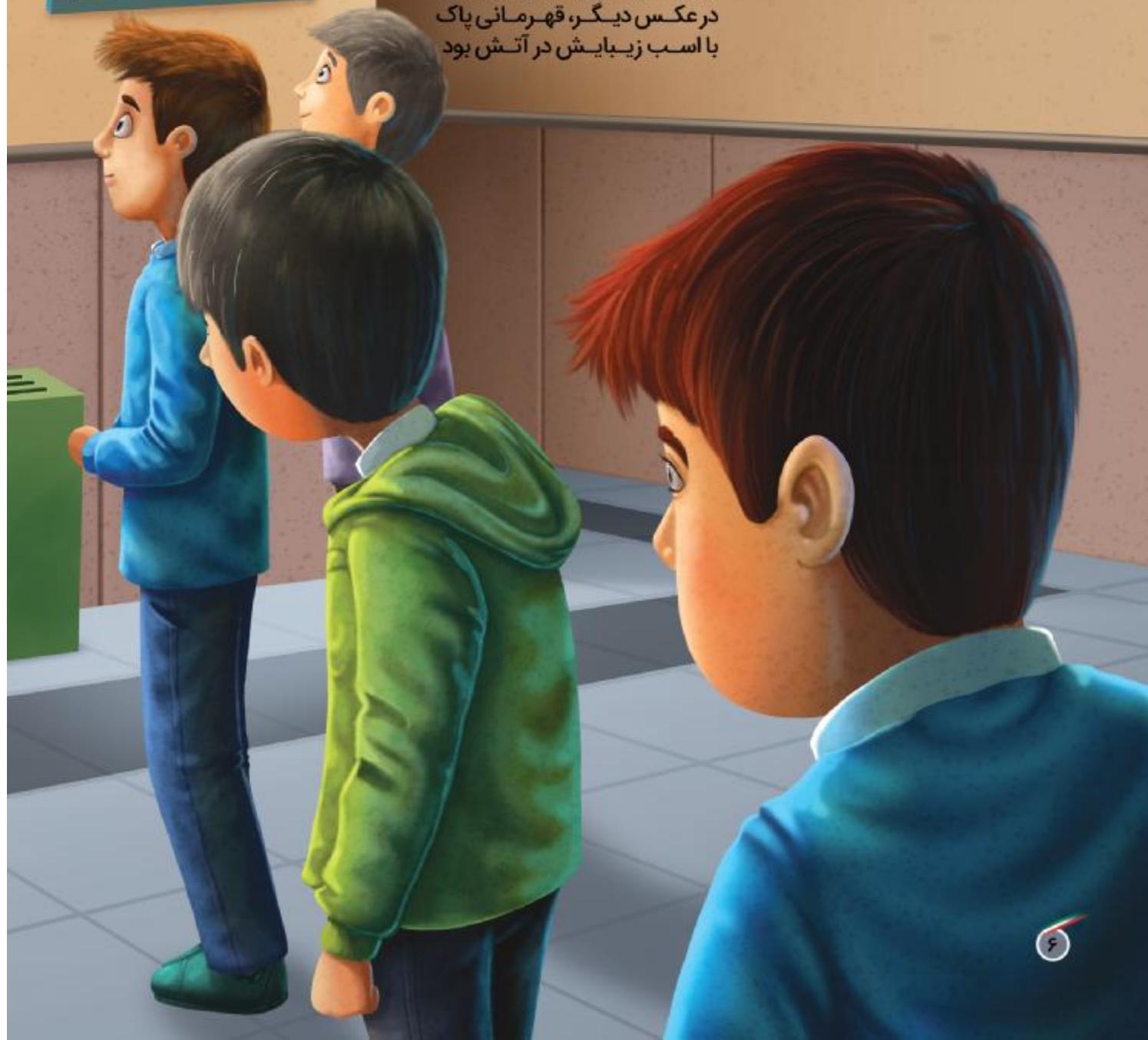
با شادمانی، یک نمایشگاه
در مدرسه آن روز برپا شد
دور تمام عکس‌ها آنجا
از بچه‌ها لبریز غوغا شد

هر قاب عکسی با خودش انگار
یک داستان خوب و زیبا داشت
هر قهرمانی در دل آن قاب
حرفی جدید و تازه با ما داشت

من دانه‌دانه عکس آن‌ها را
می‌دیدم و رد می‌شدم پُرشور
خانم‌علم گفته بود آن‌ها
کردند از کشور، ستم را دور

یک قاب عکس از یک کمان با تیر
از قهرمانی‌های آرش بود
در عکس دیگر، قهرمانی پاک
با اسب زیباییش در آتش بود

نگاه حس کدم که دست او
آرام سمت دست من آمد
اسم مراتا گفت، بالبخند
از کوچه‌ای در شهر حرفي زد

من در خیال خود به او گفتم:
ای مرد، این راه و نشان چیست؟
او بانگاه مهر بانش گفت:
این کوچه، کوی صلح و آزادی است

من دشمن ظلم و ستم بودم
جنگیدم آنجا با سیاهی‌ها
حال تو باید یار من باشی
تا بشکنم این قفل زندان را!

من دیدم آنجا عکسی از کاوه
با یک چرخش و دست پُرنیرو
مردی که با ضحاک می‌جنگید
من در کتابم خوانده‌ام از او

توی یکی از عکس‌ها مردی
با دست بسته، کنج زندان بود
فهمیدن بی‌باکی و پاکی‌ش
از پشت قاب عکس، آسان بود

در ذهن من با دیدن آن عکس
صدھا سؤال تازه پیدا شد
اینکه چرا او هست در زندان
آن جابرای من معما شد

او نامه‌ای کوچک به دستم داد
در آن، مسیر کوچه پیدا بود
این سوی زندان، بر سر هر زن
یک چادرِ قاجار زیبا بود

هر گوش‌های از شهر، رنگارنگ
زیبا چنان بازار تهران بود
هر خانه‌ای یک حوض زیبا داشت
بر دوش هر دیوار، گلدان بود

شادی‌کنان یک راز می‌گفتند
مردم میان کوچه‌ها باهم
اینکه خدار اشکر، شهر ما
شد شادمان و خوب و دور از غم

کوچه به کوچه، با همان کاغذ
بودم پی یک قهرمان آنجا
یک قهرمان، با یک دل بی‌باک
تابش‌کند او قفل زندان را

من در تمام شهر پرسیدم:
مرد مبارز با ستم‌ها کیست؟
گفتند آن‌ها: ای پسر، آن مرد
میرزا تقی خان فراهانی است

او یک دل پاک و خدایی داشت
از دشمنان هرگز نمی‌ترسید
آباد شد با دست او این شهر
جنگید با شب، مثل یک خورشید

من نامه را بردم برای او
با شوق و در یک کوچه دیرین
او بود باستان بسته در
حقام پُر نقشی به نام «فین»

مانند گنجشکی دلم لرزید
بادیدن آن دست‌ها ناگاه
او گفت: دشمن گرده بدگویی
از من برای ناصرالدین‌شاه

با من کمی از دشمنانش گفت
او نامه را تا دید در دستم
می‌گفت: دشمن‌های خواهند
ایران شود آزاد از هر غم

ما مردمانی پاک و آزادیم
باید که خاک ما نکو باشد
دشمن اگر در فکر نیرنگ است
ایران نباید سهم او باشد

او داشت در دستان خود یک شمع
آن را به دستم داد بالبخند
می‌گفت: راه صلح، تاریک است
گم می‌شوی بی‌شمع، ای فرزند!

راهی شدم از کوچه‌های شهر
با شمع از پیشِ امیر، آرام
نگه به گوشم خورد در آن راه
از قهرمان دیگری، یک نام

از حرف‌هایش آن زمان می‌شد
حسن کرد پاکی را به آسانی
او دشمن ظلم و سیاهی بود
یک مرد با ایمان: خیابانی

او با دلی بی‌باق در مجلس
می‌خواست تا قانون به پا باشد
می‌گفت: باید حاکم این شهر
بادین و قانون آشنا باشد

او مثل میرزا جنگلی آن روز
مردی خدایی بود و خوب و پاک
میرزا همان کس که دلش می خواست
آزاد باشد از ستم، این خاک

بیگانگان می خواستند ایران
باشد فقط وابسته آن ها
این قهرمان های دلیر، آن روز
از کارشان مانع شدند اما

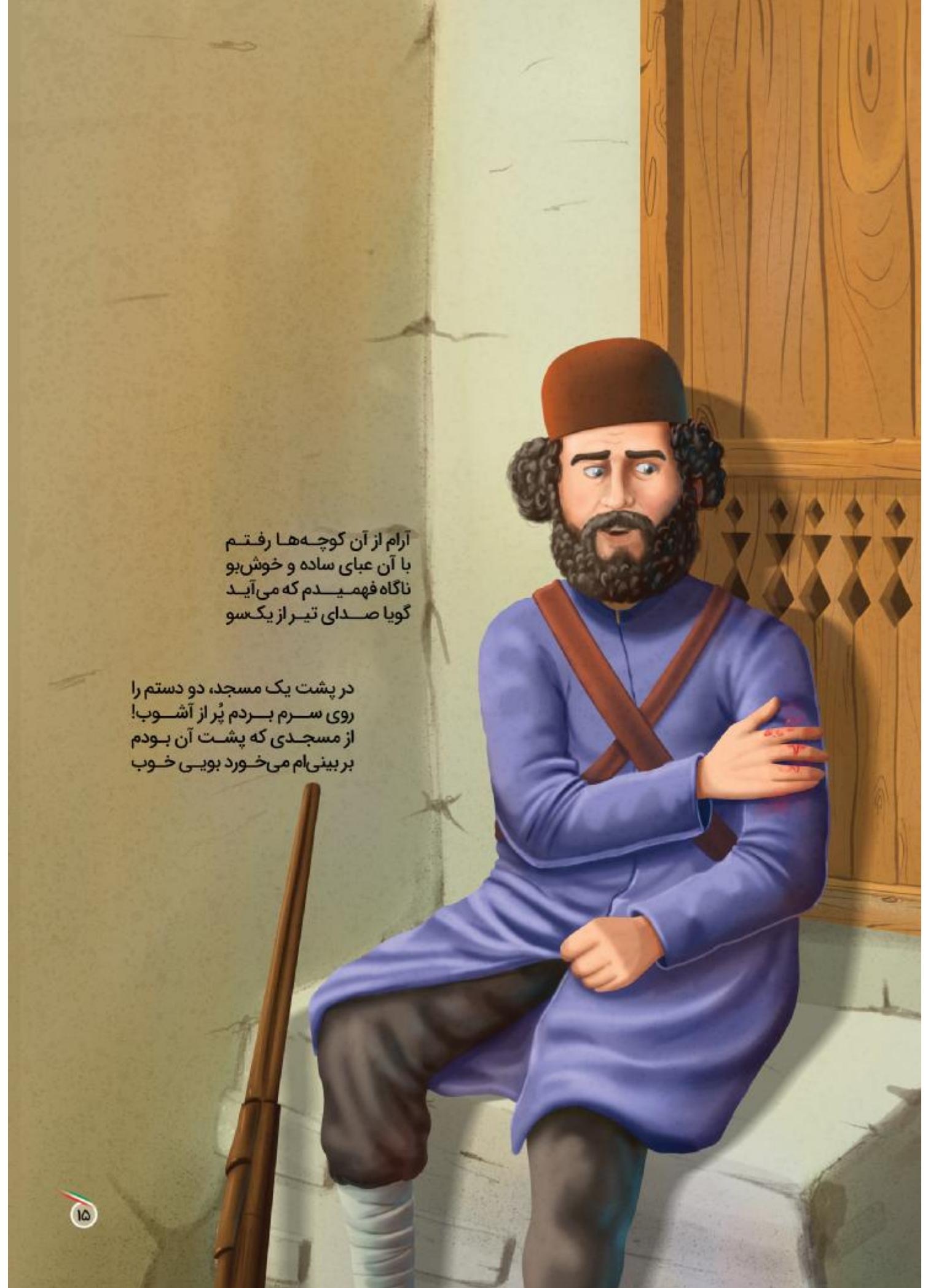
هر چند میرزا قلب پاکی داشت
دشمن همیشه بود دنبالش
آن روز در یک کوچه زخمی شد
مثل گبوترها پر و بالش

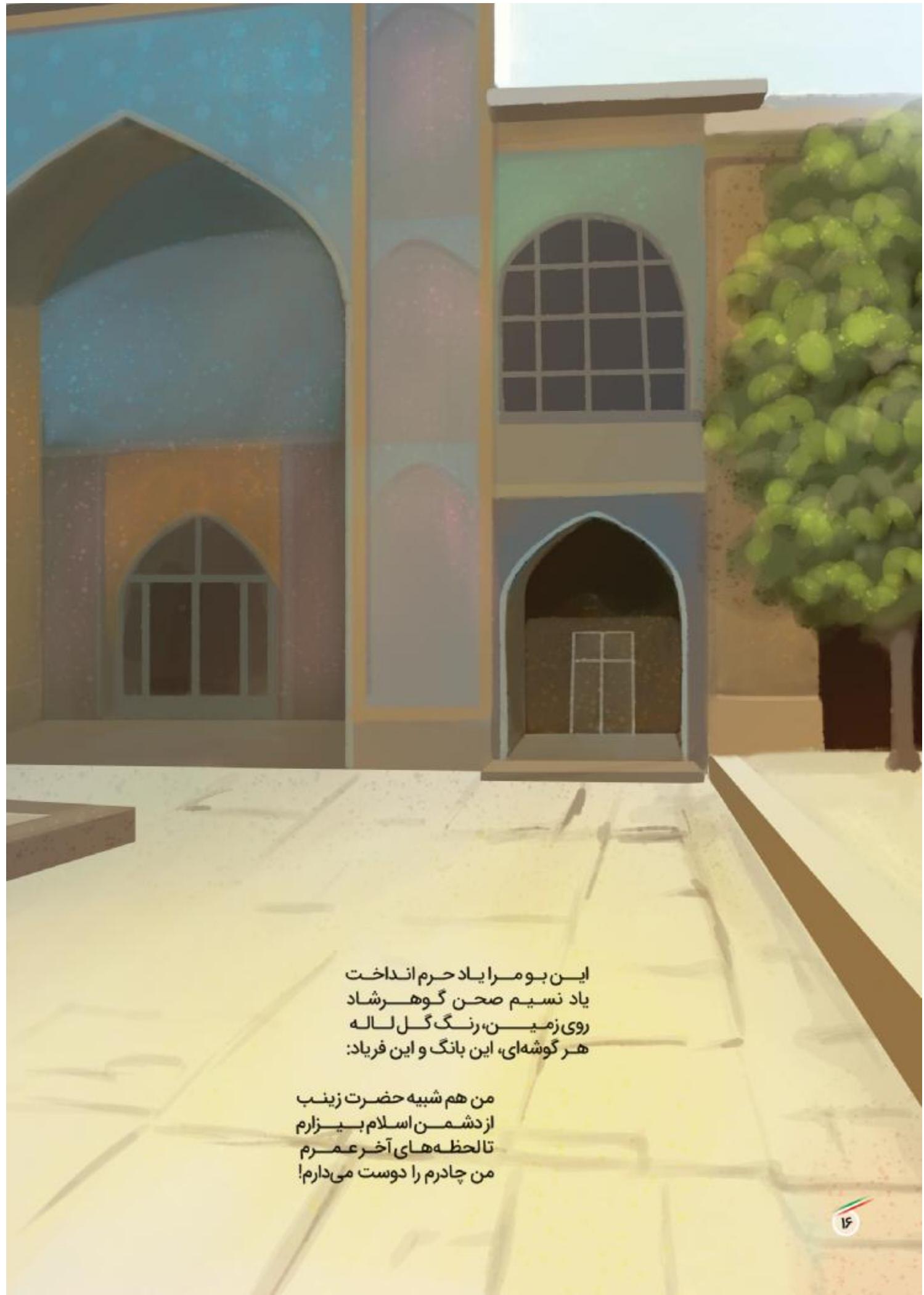
دنبال او رفتم به آن کوچه
تا بشنوم قدری صدایش را
من را که دید، آرام دستم داد
بامهریانی، آن عبايش را

می‌گفت او: تا کوي آزادی
راه زیادي مانده ای فرزند!
باید بیابی قهرمانی که
ما را رهایی بخشد از این بند

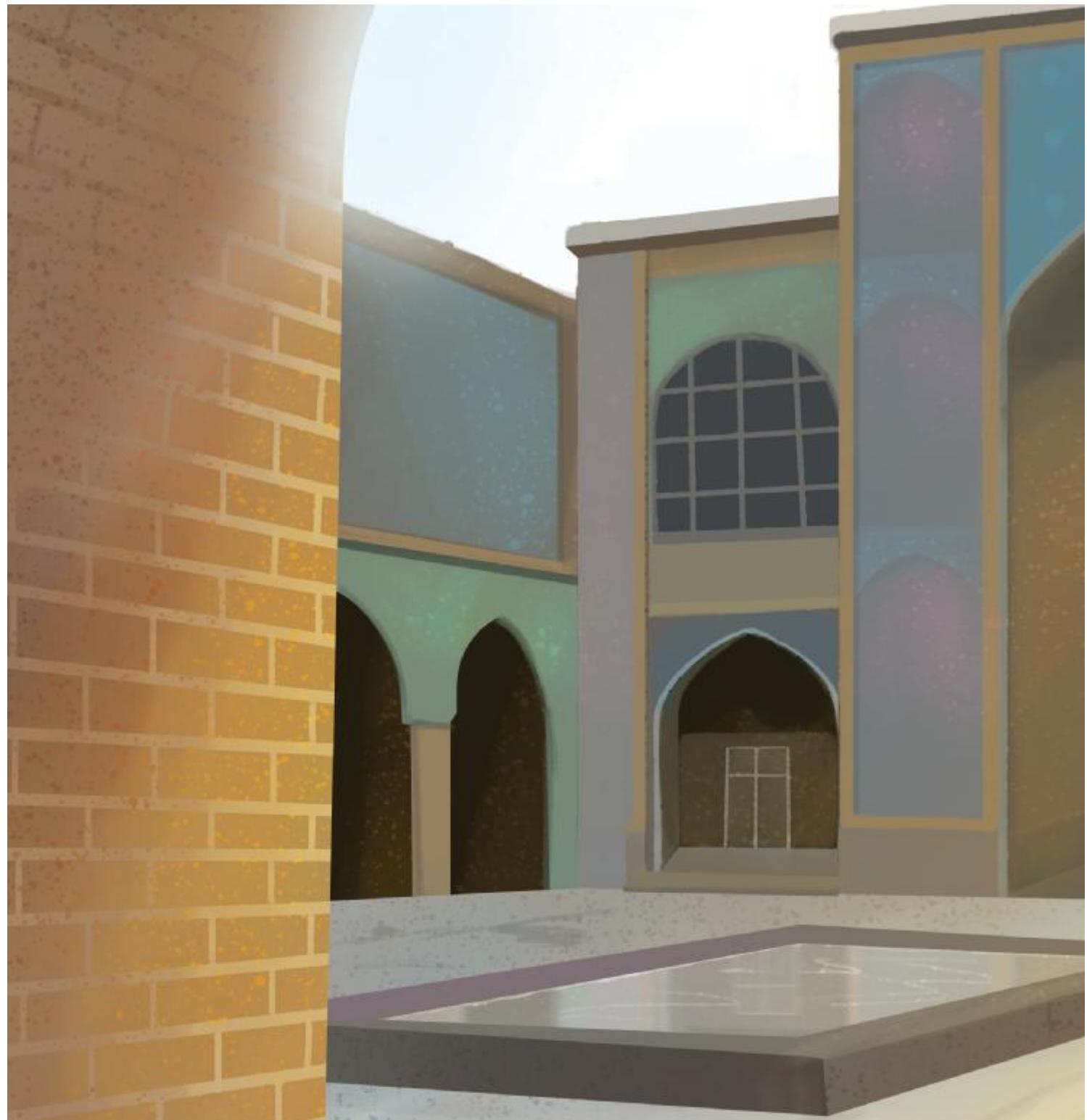
آرام از آن کوچه‌ها رفتم
با آن عبای ساده و خوشبو
نگاه فهمیدم که می‌آید
گویا صدای تیر از یکسو

در پشت یک مسجد، دو دستم را
روی سرم بردم پُر از آشوب!
از مسجدی که پشت آن بودم
بر بینی ام می‌خورد بوبی خوب

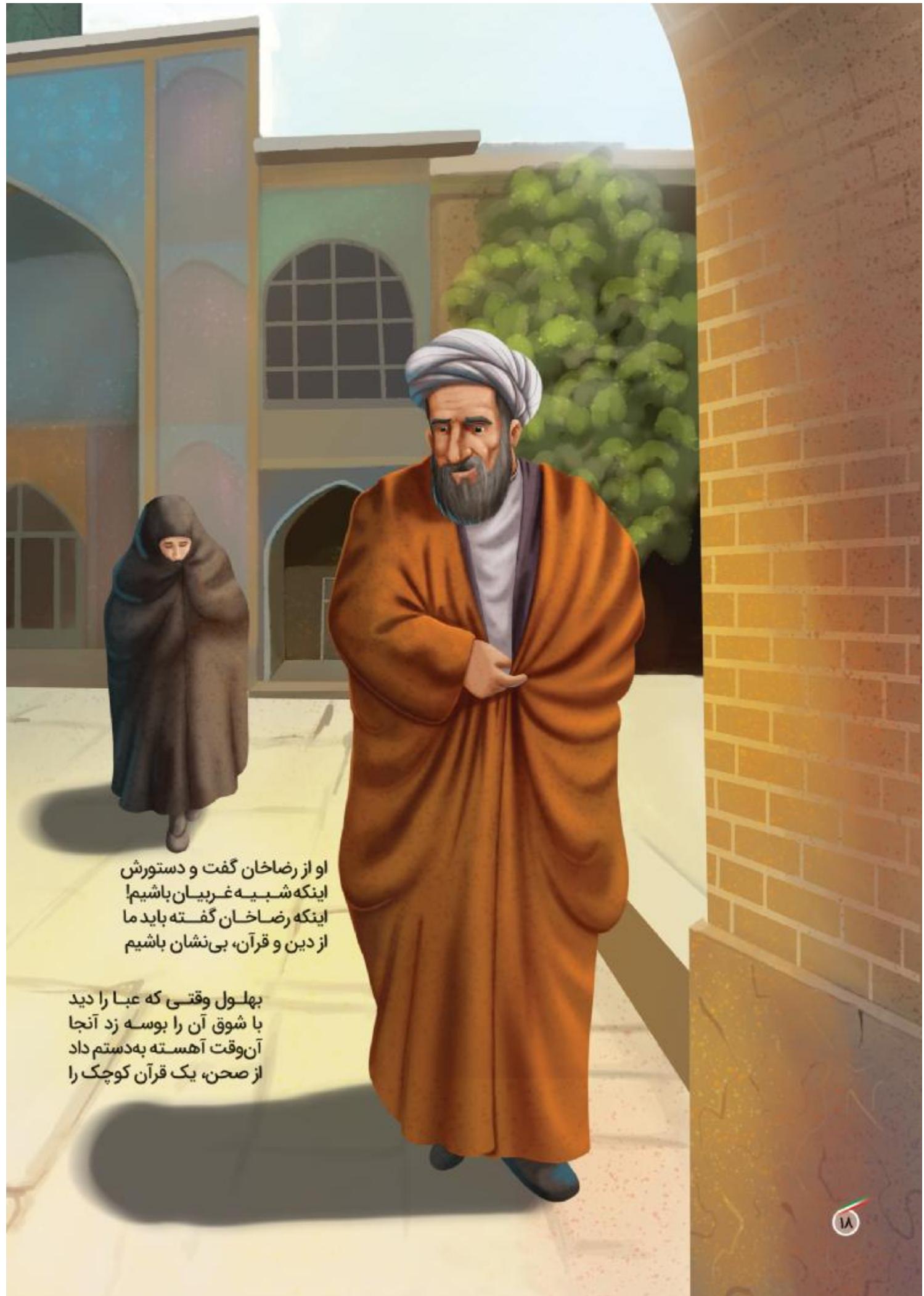
این بومرا بیاد حرم انداخت
یاد نسیم صحن گوه رشاد
روی زمین، رنگ گل لاله
هر گوشه‌ای، این بانگ و این فریاد:

من هم شبیه حضرت زینب
از دشمن اسلام بیزارم
تالحظه‌های آخر عمرم
من چادرم را دوست می‌دارم!

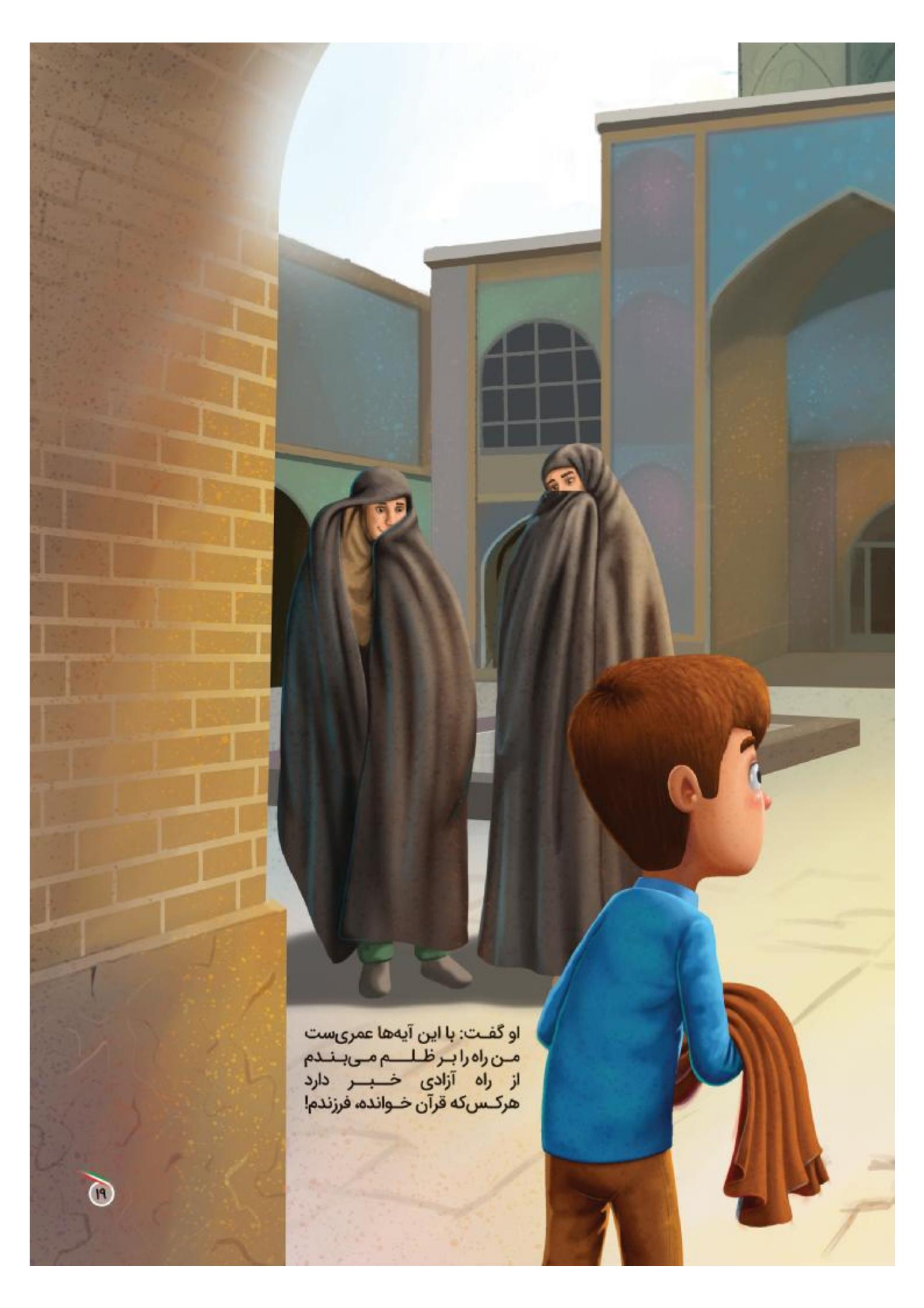
آن سوی مردم، یک مبارز بود
قلبی شجاع و غرق ایمان داشت
با مردم از دشمن سخن می‌گفت
روی لبانش عطر قرآن داشت

می‌شد که در چشمان او صد راز
از استقامت، از شجاعت دید
مردم به او بهلول می‌گفتند
واز کسی جز حق نمی‌ترسید

او از رضاخان گفت و دستورش
اینکه شبیه غریبیان باشیم!
اینکه رضاخان گفته باید ما
از دین و قرآن، بی نشان باشیم

به لول وقتی که عبا را دید
با شوق آن را بوسه زد آنجا
آن وقت آهسته به دستم داد
از صحن، یک قرآن کوچک را

او گفت: با این آیه‌ها عمری سست
من راه را بر ظلم می‌بندم
از راه آزادی خبر دارد
هر کس که قرآن خوانده فرزندم!

در کوچه‌ها راهی شدم این بار
من با همان قرآن و آن نامه
آن وقت، در آنجا رسیدم به
یک قهرمان با شال و عقامه

او با سیاهی و ستم در جنگ
او بار دین در شهر و مجلس بود
حتی رضاخان نیز می‌ترسید
هرجا که نامی از مدرس بود!

او با عصایی چوبی و زیبا
آرام در مجلس قدم می‌زد
با خودنویس ساده‌اش آنجا
آهسته قانون را رقم می‌زد

وقتی به سمتش رفتم، او با مهر
لبخندزد، حال مرا پرسید
فهمید دنبال چه می‌گردم
وقتی که قرآن را به دستم دید

او گفت: من هم مثل تو اینجا
دنبال کوی صلح می‌گردم
با این قلم در کوچه راهی شو
شاید رسیدی زود، فرزندم!

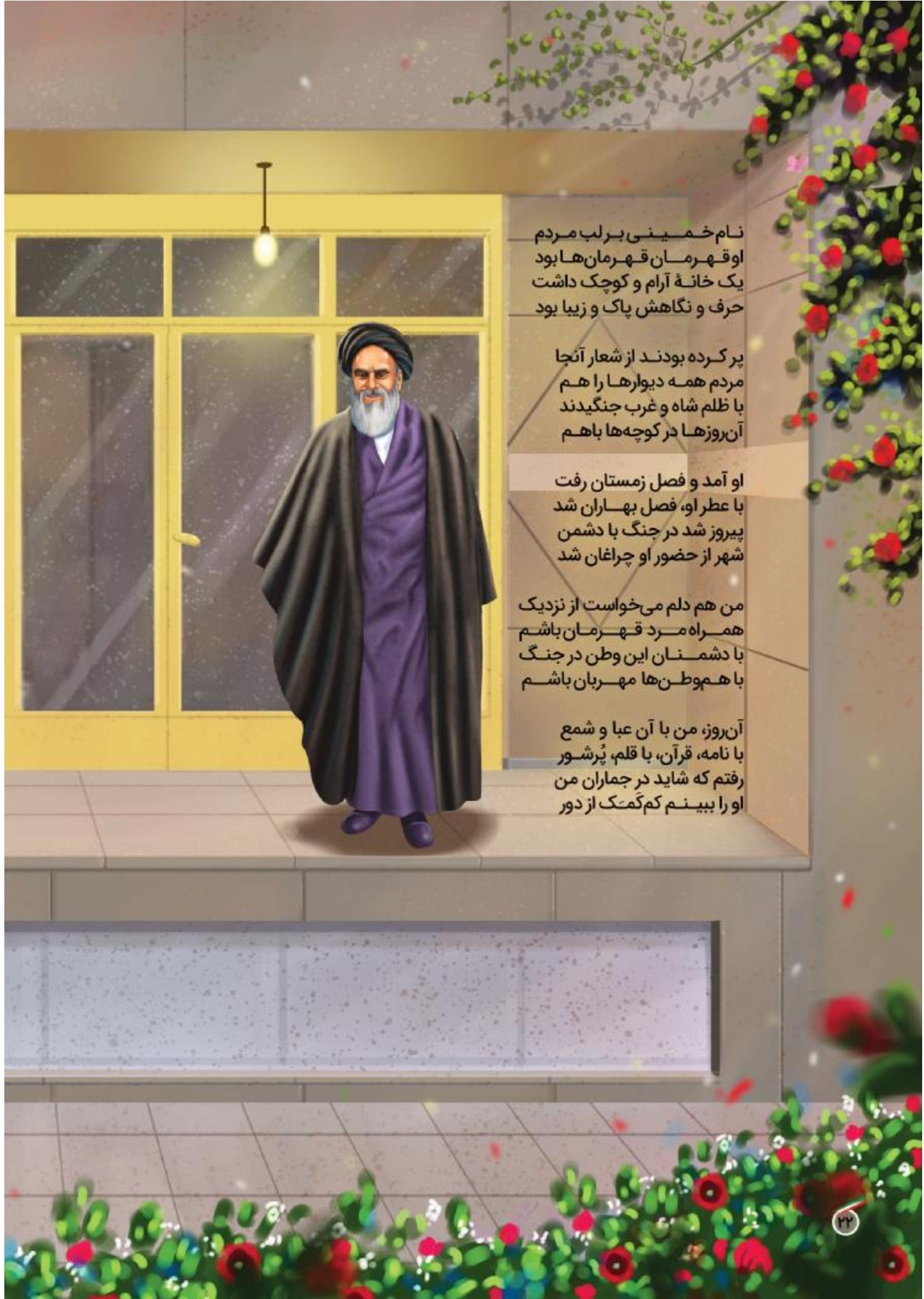
یک لحظه با آن خودنویس آمد
در خاطرم یاد کلاس و درس
یاد معلم که به ما می‌گفت:
با یاد حق، معنا ندارد ترس!

با آن قلم راهی شدم در شهر
پُربود هرسو از گل لاله
در کوچه‌ها از دور می‌آمد
اما صدای شیون و ناله

یک سوی آنجا، بند و زندان بود
هم سرد و هم پُروخت و تاریک
آن سو، شعایر تازه می‌دادند
مردم میان کوچه‌ای باریک:

تاخون به رگ جاریست، می‌گوییم:
مالزیاهی ها جدا هستیم
ای شاه خائن، تا دم آخر
ما با خمینی هم صدا هستیم!

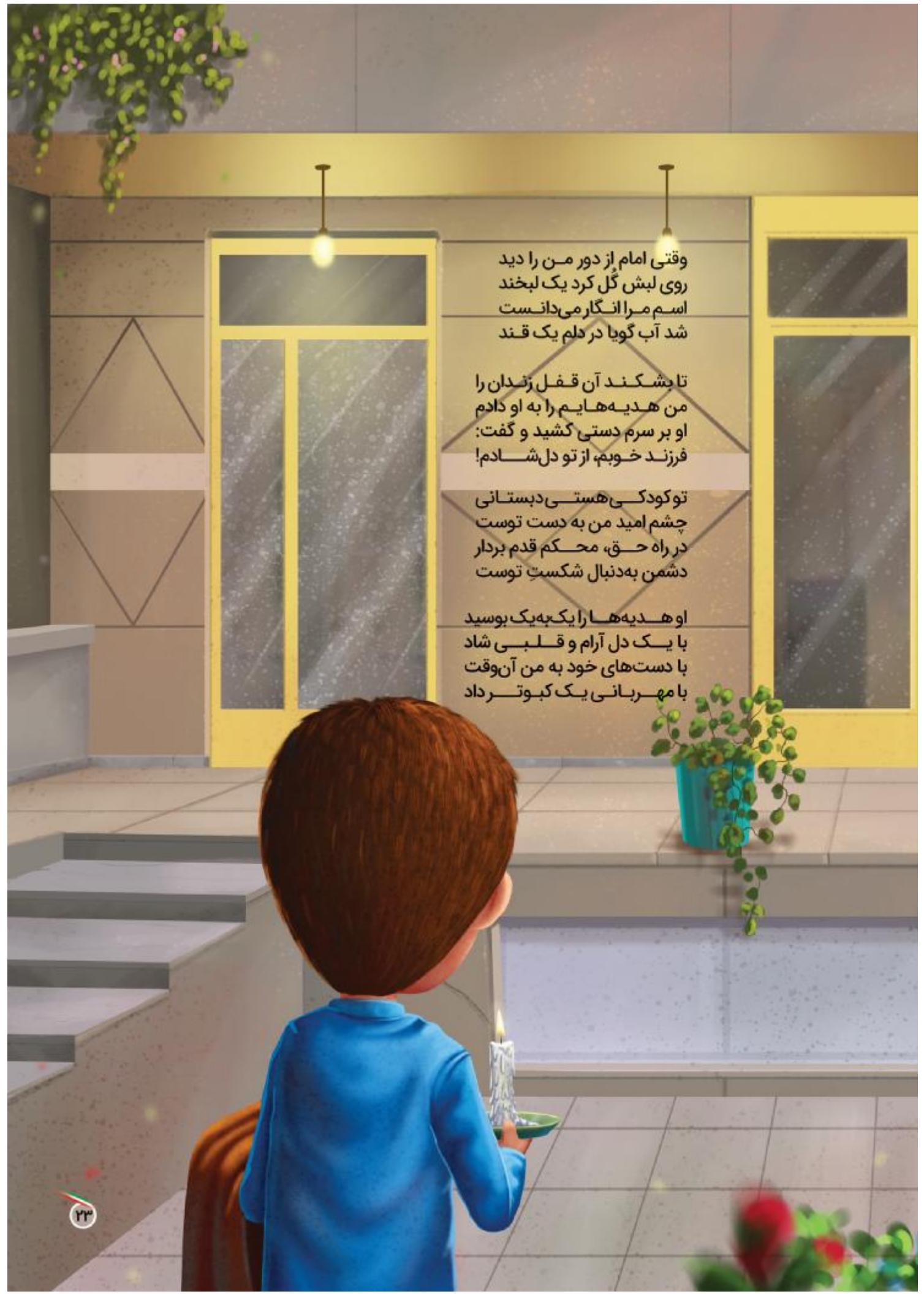
نام خمینی بر لب مردم
او قهرمان قهرمان ها بود
یک خانه آرام و کوچک داشت
حرف و نگاهش پاک و زیبا بود

پر کرده بودند از شعار آنجا
مردم همه دیوارها را هم
با ظلم شاه و غرب جنگیدند
آن روزها در کوچه ها باهم

او آمد و فصل زمستان رفت
با عطر او، فصل بهاران شد
پیروز شد در جنگ با دشمن
شهر از حضور او چراغان شد

من هم دلم می خواست از نزدیک
همراه مرد قهرمان باشم
با دشمنان این وطن در جنگ
با هم وطن ها مهریان باشم

آن روز، من با آن عبا و شمع
با نامه، قرآن، با قلم، پُرشور
رفتم که شاید در جماران من
اورا ببینم کم کم از دور

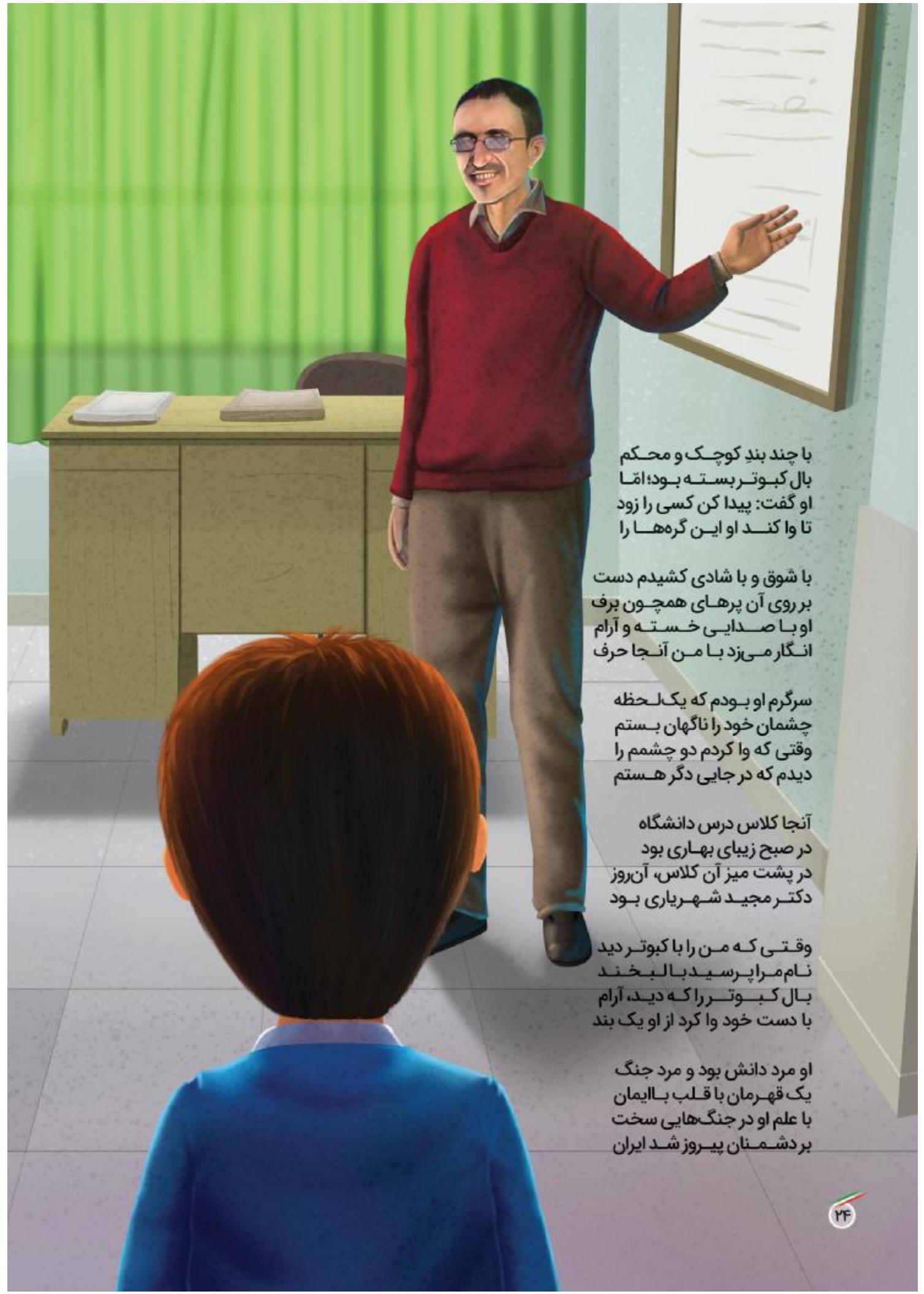

وقتی امام از دور من را دید
روی لبس گل کرد یک لبخند
اسم مرا انگار می‌دانست
شد آب گویا در دلم یک قند

تابشکند آن قفل زندان را
من هدیه‌هایم را به او دادم
او بر سرم دستی کشید و گفت:
فرزند خوبم از تو دل شادم!

تو کودکی هستی دبستانی
چشم امید من به دست توست
در راه حق، محکم قدم بردار
دشمن به دنبال شکست توست

او هدیه‌ها را یک‌به‌یک بوسید
با یک دل آرام و قلبی شاد
با دست‌های خود به من آن وقت
با مهر بانی یک کبوترداد

با چند بند کوچک و محکم
بال کبوتر بسته بود؛ اما
او گفت: پیدا کن کسی را زود
تا واکند او این گره هارا

با شوق و با شادی کشیدم دست
بر روی آن پرهای همچون برف
او با صدایی خسته و آرام
انگار میزد با من آنجا حرف

سرگرم او بودم که یک لحظه
چشم ان خود را ناگهان بستم
وقتی که وا کردم دو چشم را
دیدم که در جایی دگر هستم

آنجا کلاس درس دانشگاه
در صبح زیبای بهاری بود
در پشت میز آن کلاس، آن روز
دکتر مجید شهریاری بود

وقتی که من را با کیوترا دید
نام را پرسید بالبختند
بال کبوتر را که دید، آرام
با دست خود وا کرد از او یک بند

او مرد دانش بود و مرد جنگ
یک قهرمان با قلب بالایمان
با علم او در جنگ هایی سخت
بر دشمنان پیروز شد ایران

لپخندهایش مثل بابا بود
از دانش خود گفت او با من
می‌گفت: درست را که می‌خوانی
یعنی که می‌جنگی تو با دشمن!

من قول دادم مثل او باشم
هم با خدا، هم پاک و هم کوشان
آغاز شد وقتی کلاس درس
با آن کبوتر رفتم از آنجا

راهی که می‌رفتم، گویری بود
با آسمانی آبی و زیبا
وقتی کمی راه آمدم، دیدم
یک گوشه، موشک‌های جنگی را

در خانه‌مان، هر روز، با کاغذ
می‌ساختم موشک، سریع و زود
سازنده‌این‌ها ولی آن روز
آقای تهرانی مقدم بود

هر موشکی یک نام زیبا داشت
آن یک «شهاب» و دیگری «سجیل»
این قهرمان‌پاک، دائم بود
در فکر نابودی اسرائیل

با علم و با آن قلب بیباکش
دشمن ازین کشور، گریزان بود
این مرد خوش قلب و پُر از ایمان
بابای موشک‌های ایران بود

هر موشک را یک به یک می‌دید
آهسته، با آرامش و دقت
وقتی به سمت من رسید او، گفت:
بهمه به این فرزند باهفت!

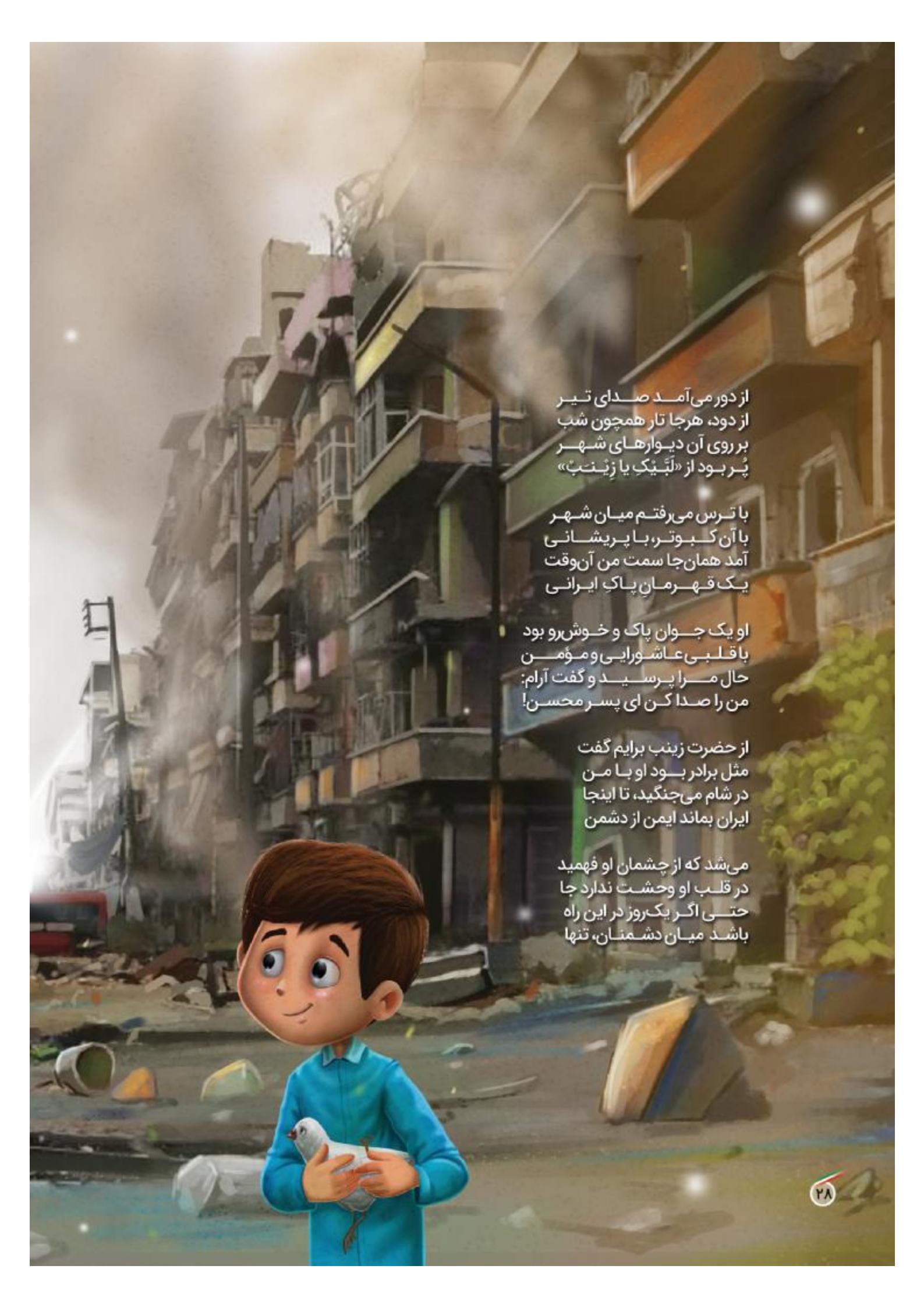
آن وقت با من، ساده و با شوق
از خاطراتش گفت و یارانش
از باکری، چمران، جهان آرا
از خاک ایران و شهیدانش

آن‌ها که از دشمن نترسیدند
وقتی که جنگی سخت برپا بود
پیروزی ایران و ایرانی
مديون خون پاک آن‌ها بود

او گفت: باید کشور خود را
هم ایمن و هم پاک و زیبا کرد
سمت کبوتر آمد و آن وقت
یک بند از بال و پیش وا کرد

فهمیدم از هر حرف او آنجا
هر کشوری باید قوی باشد
در فکر بودم، رفتم آهسته
در یک حرم، با صحن و یک گند

A young boy with brown hair and blue eyes, wearing a blue shirt, stands in the foreground holding a white dove. He is looking towards the right side of the image. In the background, there is a large, multi-story apartment building that has suffered significant damage, with debris and smoke visible. The scene suggests a post-disaster environment.

از دور می‌آمد صدای تیر
از دود، هرجا تار همچون شب
بر روی آن دیوارهای شهر
پُربود از «لبیک یا زینت»

با ترس می‌رفتم میان شهر
با آن کبوتر، با پریشانی
آمد همانجا سمت من آن وقت
یک قهرمان پاک ایرانی

او یک جوان پاک و خوش‌رو بود
با قلبی عاشورایی و مؤمن
حال مرا پرسید و گفت آرام:
من را صدا کن ای پسر محسن!

از حضرت زینب برایم گفت
مثل برادر بود او با من
در شام می‌جنگید، تا اینجا
ایران بماند ایمن از دشمن

می‌شد که از چشمان او فهمید
در قلب او وحشت ندارد جا
حتی اگر یک روز در این راه
باشد میان دشمنان، تنها

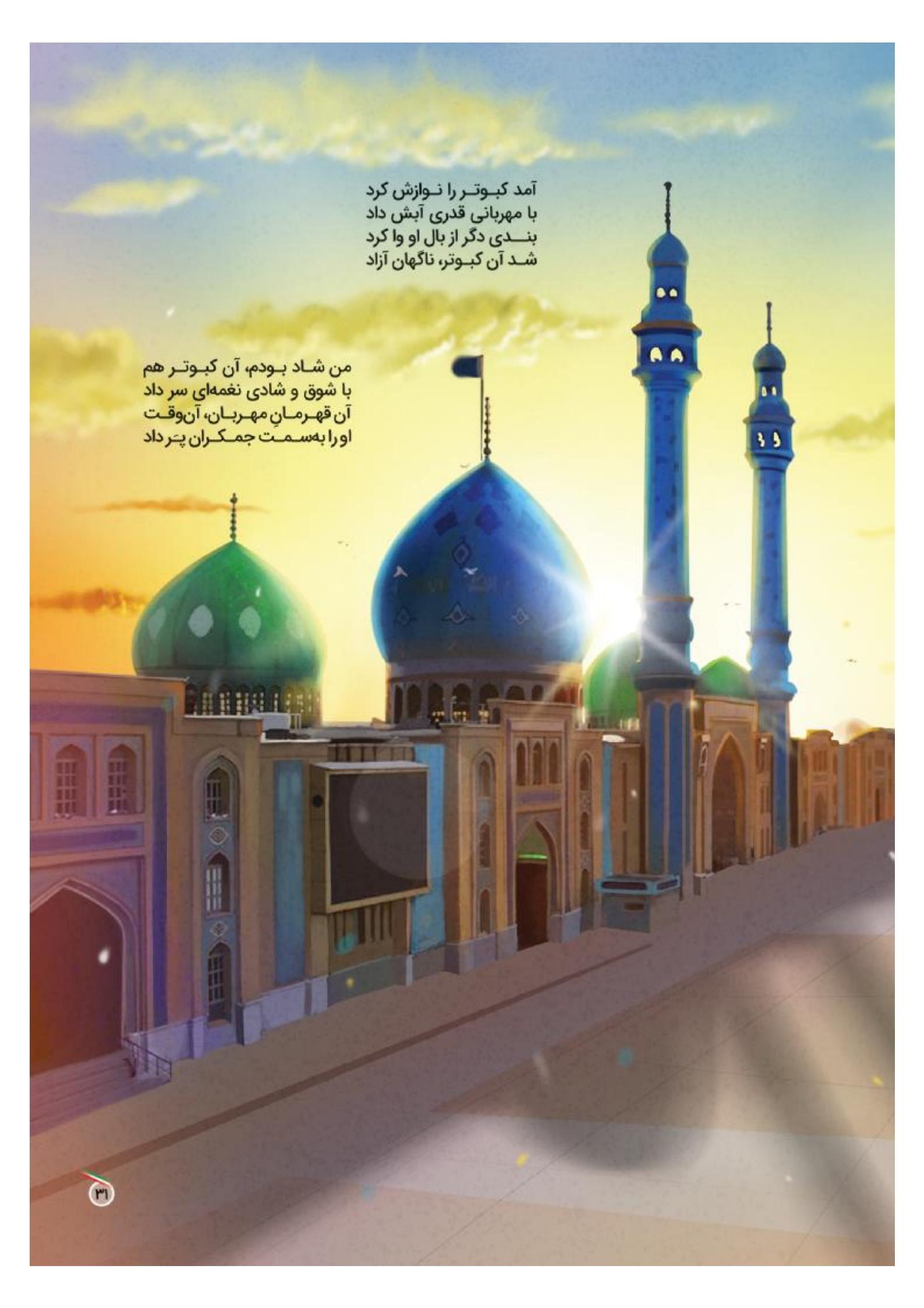

محسن به من می‌گفت: آزادی
در دست یک مرد پُر از نور است
تا آن زمانی که نیایداو
آزادی از دنیا مادر است

باید که باشد هر کسی اینجا
یک قهرمان، با یک دل آگاه
باید همه سریاز او باشیم
وقتی می‌آید جمعه‌ای از راه

اشکی میان چشم او پل بست
تا که کبوتر را به دستم دید!
او راز بال بسته‌اش را زود
با قلب صاف و ساده‌اش فهمید

آمد کبوتر را نوازش کرد
با مهریانی قدری آبشن داد
بندی دگر از بال او وا کرد
شد آن کبوتر، ناگهان آزاد

من شاد بودم، آن کبوتر هم
با شوق و شادی نغمه‌ای سر داد
آن قهرمانِ مهریان، آن وقت
اورا به سمت جمکران پرداد

من شال سبز بابا

کتاب من، شال سبز بابا ماجرای خیال‌پردازی فرزند یکی از شهدای مدافع حرم است که با شال سبز پدرش به گذشته‌ها و مکان‌های دور سفر می‌کند. اگر دوست دارد شما هم ماجرای این پسرگوچول را بدانید، با کمک پدر و مادرتان، این کتاب را دانلود و مطالعه کنید.

راستی، متن کتاب توسط مهدی زاده‌اکبر، فرزند شهید مدافع حرم علی زاده‌اکبر خوانده شده است و می‌توانید فایل صوتی آن را هم دریافت و گوش کنید.

برای دریافت فایل کتاب من، شال سبز، بابا به کمک بزرگترها به سایت [«razaviarchive.aqr.ir»](http://razaviarchive.aqr.ir) QR Code زیر را با تلفن همراه اسکن کنید.

QR Code دانلود کتاب

QR Code دانلود فایل صوتی:

